

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О ОСНИВАЊУ СРПСКО-РУСКОГ ХУМАНИТАРНОГ ЦЕНТРА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра, који је потписан у Нишу, дана 25. априла 2012. године, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра

Влада Републике Србије и Владе Руске Федерације, (у даљем тексту: Стране), руководећи се Споразумом између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи у области ванредног хуманитарног реаговања, спречавања елементарних непогода и техногених хаварија и уклањања њихових последица од 20. октобра 2009. године,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Стране оснивају Српско-руски хуманитарни центар (у даљем тексту: Центар) ради обављања задатака хуманитарног реаговања у ванредним ситуацијама на територији Републике Србије и других земаља у окружењу.

Статут Центра утврђује се посебним Споразумом између Страна.

Члан 2.

Центар се оснива на територији Републике Србије, са седиштем у граду Нишу.

На територији Републике Србије Центар може да оснива филијале и представништва.

Члан 3.

Центар је међувладина хуманитарна непрофитна организација која ужива права правног лица на територијама држава Страна у складу с њиховим прописима.

Центар се региструје у Републици Србији у складу са прописима Републике Србије.

Члан 4.

Центар обавља своју делатност у складу са овим споразумом, другим међународним споразумима у којима учествују државе Стране, прописима Републике Србије и Статутом Центра.

Приликом обављања своје делатности Центар сарађује с државним органима, органима територијалне аутономије и органима јединица локалне самоуправе Републике Србије, као и са профилним европским и другим међународним структурама.

Центар не може да обавља делатност која је директно или индиректно усмерена против интереса једне од Страна.

Члан 5.

Центар обавља следеће задатке:

- учешће у акцијама спречавања и ликвидације ванредних ситуација, укључујући гашење пожара;

- пружање ванредне хуманитарне помоћи становништву погођеном ванредном ситуацијом;

- реализација заједничких пројеката и програма на територији Републике Србије и других земаља у окружењу, укључујући пројекте и програме хуманитарног разминурања;

- обука и стручно усавршавање кадрова из области спречавања и ликвидације ванредних ситуација;

- тестирање и демонстрација савремених ватрогасно-спасилачких средстава и технологија;

- обављање других задатака који не противурече циљевима оснивања Центра.

Ради обезбеђивања реализације задатака поверених Центру Стране издвајају усаглашену количину снага и средстава, формирају и одржавају залихе материјално-техничких средстава.

Члан 6.

Органи Страна надлежни за примену овог споразума су:

- 1) са српске Стране – Министарство унутрашњих послова Републике Србије;

- 2) са руске Стране – Министарство Руске Федерације за цивилну заштиту, ванредне ситуације и уклањање последица елементарних непогода.

Члан 7.

Радно-правни статус српског особља Центра одређује се у складу са прописима Републике Србије.

Руско особље Центра током његовог боравка на територији Републике Србије ужива правни статус утврђен за административно и техничко особље Амбасаде Руске Федерације, у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима из 1961. године.

Члан 8.

Центар се оснива на основу почетних удела Страна.

Почетни удео Страна укључује буџетска средства Руске Федерације и Републике Србије, као и покретну и непокретну имовину, коју Стране дају Центру на коришћење.

Члан 9.

Имовину Центра чине новчана средства и имовина коју су Стране предале на коришћење у својству почетног удела, као и имовина, новчана и друга средства и интелектуална својина, стечена током његовог рада.

Члан 10.

Средства за рад Центра не могу да буду предмет претреса, реквизиције, конфискације, експропријације или неког другог облика административног ни судског извршења.

Члан 11.

Органи управљања Центром су: Управни одбор, Дирекција и Надзорни одбор.

Члан 12.

Управни одбор је највиши орган управљања Центром.

Свака Страна именује три члана Управног одбора, у року од месец дана од дана потписивања овог споразума.

Управни одбор доноси одлуке консензусом, на начин предвиђен Статутом Центра.

Члан 13.

Дирекција Центра је извршни орган Центра.

Дирекцију Центра чине директор Центра, кодиректор Центра, заменици директора Центра и чланови Дирекције, који се именују по принципу паритета.

Директора, кодиректора Центра и заменике директора Центра именује Управни одбор, на две године. Након оснивања Центра првим на функцију директора именује се представник српске Стране.

Члан 14.

Надзорни одбор је надзорни орган Центра.

Чланове Надзорног одбора Центра именују Стране по принципу паритета.

Члан 15.

Структура, начин функционисања и организација Центра и поступак реорганизације утврђују се Статутом Центра.

Члан 16.

Делатност Центра финансира се из:

- буџетских средстава Страна;
- грантова и донација физичких и правних лица, заинтересованих за подршку раду Центра;
- средстава која Центру пружају треће земље или међународне организације;
- средстава стечених приликом обављања дозвољених облика рада Центра, укључујући пружање услуга.

Ради обезбеђивања рада Центра може се користити подршка у облику материјалних ресурса и услуга, који се обезбеђују из извора других страна.

Члан 17.

У програмима и пројектима које спроводи Центар могу учествовати међународне организације, треће државе, као и правна и физичка лица тих држава, о чему се закључује споразум између Центра и потенцијалних учесника.

Члан 18.

Званични језици Центра су српски и руски језик.

Члан 19.

У случају деловања више силе на рад Центра, надлежни органи из члана 6. овог споразума у најкраћем року предузимају неопходне мере за обезбеђење безбедних услова за животе запослених у Центру, као и за очување имовине Центра и поновно успостављање рада Центра.

Члан 20.

Стране додељују Центру олакшице, привилегије и имунитете неопходне за рад Центра.

Олакшице, привилегије и имунитети из става 1. овог члана утврђују се посебним споразумом, који подлеже потврђивању.

Члан 21.

У случају престанка рада Центра у складу са чланом 25. овог споразума, Стране формирају Ликвидациону комисију и одређују начин њеног рада.

Члан 22.

Спорови и неспоразуми између Страна настали применом или тумачењем овог споразума решаваће се путем преговора и консултација.

Члан 23.

Овај споразум може бити измењен уз узајамну сагласност Страна.

О изменама овог споразума закључује се посебан протокол који ступа на снагу на начин предвиђен чланом 25. овог споразума.

Члан 24.

У случају да трећа држава постаје учесник у раду Центра, потписује се одговарајући споразум који подлеже потврђивању и од тренутка његовог ступања на снагу престаје да важи овај споразум.

Члан 25.

Овај споразум ступа на снагу 30 дана од пријема последњег писменог обавештења којим Стране обавештавају једна другу о окончању унутрашњих законских процедура неопходних за његово ступање на снагу, а привремено се примењује од дана његовог потписивања, изузев одредаба чл. 7, 10, 17, 20, 21, 22, 23. и 24, које се примењују од дана његовог ступања на снагу.

Споразум остаје на снази пет година од дана ступања на снагу и аутоматски ће се продужавати за по пет година, уколико ниједна Страна у писменој форми не обавести другу Страну о својој намери да раскине овај споразум најмање шест месеци пре истека важећег рока.

Састављено у Нишу, 25. априла 2012. године у два оригинална примерка на српском и руском језику, при чему оба примерка имају једнаку снагу.

За Владу
Републике Србије

Ивица Дачић

За Владу
Руске Федерације

Владимир Пучков

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра (Споразум) садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Народна скупштина Републике Србије донела је Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о сарадњи у области хуманитарног реаговања у ванредним ситуацијама, спречавања елементарних непогода и техногених хаварија и уклањања њихових последица („Службени гласник РС – Међународни уговори”, број 10/10). Чланом 4. став 3. Споразума предвиђено је да ће Стране на територији Републике Србије створити хуманитарни центар, чија се делатност и правни статус регулишу посебним споразумом.

Споразум о оснивању Српско-руског хуманитарног центра и Споразум о утврђивању Статута Српско-руског хуманитарног центра потписани су у Нишу 25. априла 2012. године, од стране прописно овлашћених министра унутрашњих послова Републике Србије Ивице Дачића и заменика министра Руске Федерације за цивилну заштиту, ванредне ситуације и отклањање последица елементарних непогода, Владимира Пучкова.

Споразум о оснивању Центра уређује између осталог питања која се односе на радно правни статус особља, имунитет Центра, учешће међународних организација у раду Центра, олакшице привилегије и имунитете, које државе могу доделити Центру, престанак рада-ликвидацију Центра, спорове, измене и допуне споразума и учешће трећих страна у Споразуму, што захтева његово потврђивање.

Потврђивањем Споразума о оснивању Српско-руског хуманитарног центра српска страна би, са своје стране, испунила услов за пуну примену Споразума о оснивању Центра и омогућила даљи рад на формирању Центра.

III. ОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА

Чланом 8. Споразума предвиђено је да се Центар оснива на основу почетних удела Страна, који се састоје од буџетских средстава Републике Србије и Руске Федерације, као и покретне и непокретне имовине, коју Стране дају Центру на коришћење. Чланом 9. Споразума предвиђено је да средства за рад Центра чине новчана средства и имовина коју су Стране предале на коришћење у својству почетног удела, као и новчана и друга средства и интелектуална својина стечена током његовог рада. Делатност Центра, у складу са чланом 16. Споразума, финансира се из буџетских средстава Страна, грантова и донација физичких и правних лица, заинтересованих за подршку Центру и средстава стечених приликом обављања дозвољених облика рада Центра, укључујући пружање услуга. Чланом 5. Споразума предвиђено је да Стране ради обезбеђења реализације задатака поверених Центру издвајају усаглашену количину снага и средстава и формирају и одржавају залихе материјално–техничких средстава.

У погледу пројекције средстава које би евентуално било потребно издвојити из Буџета Републике Србије за оснивање Српско руског хуманитарног центра у Нишу достављамо следеће прелиминарне процене на годишњем нивоу:

Укупно пројектована средства потребна за иницијално формирање Центра износе око 31.420.000 динара. Средства ће се у наредном периоду обезбедити у оквиру лимита утврђених Извештајем о фискалној стратегији на размену Министарства унутрашњих послова. За 2012. годину средства буџета Републике Србије неће бити потребна, а за 2013. годину ће бити обезбеђена у оквиру лимита планираних за министарство унутрашњих послова.

Имајући у виду да ће се Центар финансирати (сагласно члану 16. Споразума) из буџетских средстава обе стране, грантова и донација, прихода од рада Центра, пројектовани финансијски трошкови из буџета Републике Србије ће бити мањи од предвиђених.

IV. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се, да са сагласно члану 167. Пословника Народне Скупштине, Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра донесе по хитном поступку.

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра се, у већем делу, привремено примењује од дана потписивања ради што бржег успостављања свих органа управљања и регистрације Центра као међувладине хуманитарне непрофитне организације, као и због природе делатности Центра- хуманитарног реаговања у ванредним ситуацијама.

Доношењем Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о оснивању Српско-руског хуманитарног центра постићи ће се испуњење међународних обавеза преузетих потписивањем Споразума, а потврђивањем од стране и Републике Србије и Руске Федерације омогућиће се његово ступање на снагу и формирање и почетак рада Српско-руског хуманитарног центра у Нишу. Стога сматрамо сврсисходним и неопходним да се исти донесе по хитном поступку.